ἢ ὅτι πορρωτέρω ἐστὶν ἡ κύστις ἡ τῶν θηλειῶν, καὶ εἰς βάθος καὶ εἰς μῆκος; μεταξὺ γὰρ αὐτῶν ἡ μήτρα τῆς ἕδρας καὶ τῆς κύστεως. ὥστε δεῖται βίας πλείονος τὸ ἐκπεμπόμενον, διά γε τὴν ἀπόστασιν τῆς μήτρας. βιάζεται δὲ συντεῖνον τῷ πνεύματι. κδ Διὰ τί τῶν ζώων ὅσα μὴ πέτεται, πάντα ἀποβάλλει τὰς χειμερινὰς τρίχας, πλὴν ὗς· καὶ γὰρ κύων ἀποβάλλει, καὶ βοῦς; ἢ ὅτι θερμότατον ὁ ὗς ἐστι, καὶ ἐκ θερμοῦ πεφύκασιν αἱ τρίχες αὐτῷ; τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ λιπαρόν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων, ἢ διὰ τὸ ἀποψύχεσθαι τὸ ὑγρὸν, ἀποπίπτουσιν, ἢ πέττειν τροφὴν οὐ δυναμένης τῆς οἰκείας θερμότητος, ἢ διὰ τὸ μηδὲν πάσχειν τὴν ὑγρότητα τὴν ἐν αὐτῇ, διὰ τὸ πέττεσθαι καλῶς τὴν τροφὴν, ἐκ ἀποβάλλει τὰς τρίχας. ὁπότε γὰρ ἡ αἰτία τῆς ἀποβολῆς ἐστιν, ἱκανὴ ἡ πιότης κωλῦσαι. πρόβατα δὲ καὶ ἄνθρωποι, διὰ [τὸ] πλῆθος καὶ πυκνότητα τῆς τριχὸς, ἀπαθῆ ἐστιν. οὐ γὰρ διϊκνεῖται ἡ ψύξις εἰς βάθος, ὥστε πῆξαι τὴν ὑγρότητα, ἢ πέψαι κωλῦσαι τὴν θερμότητα. κε Διὰ τί τῶν μὲν προβάτων, μαλακώτεραι αἱ τρίχες ἀναφύονται τιλλόμεναι· τῶν δὲ ἀνθρώπων, σκληρότεραι; ἢ ὅτι τῶν μὲν προβάτων ἐκ τοῦ ἐπιπολῆς πεφύκασι; διὸ καὶ ἀλύπως ἐκσπῶνται, μενούσης τῆς ἀρχῆς τῆς τροφῆς ἀδιαφθόρου, ἥ ἐστιν ἐν σαρκί. τὰ μὲν οὖν περιττώματα, ἀνοιχθέντων, ἐξατμίζει μᾶλλον· τὸ δὲ ἔριον, σαρκὸς οἰκείαν τροφὴν λαμβάνει· σὰρξ δὲ μαλακοῖς καὶ γλυκέσι τρέφεται. αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων τρίχες, ἐκ βάθους πεφυκυῖαι, βίᾳ [καὶ] μετ' ἀλγηδόνος ἐκσπῶνται. δῆλον δέ· ἐπισπῶνται γὰρ αἷμα. τραυματιζομένου οὖν τοῦ τόπου, συμβαίνει αὐτὸν καὶ οὐλοῦσθαι. διὸ τέλος μὲν συμβαίνει γίνεσθαι τοῖς τιλλομένοις· ἕως δ' ἂν ἀνίωσι τρίχες, σκληροτέρας ἀνιέναι, διὰ τὸ τὴν μὲν τροφώδη τῆς σαρκὸς ἐκλελοιπέναι πᾶσαν τροφὴν, ἐκ περιττωμάτων δ' αὐτὰς γίνεσθαι. σημεῖον δέ· τῶν μὲν γὰρ πρὸς μεσημβρίαν πάντων σκληραί εἰσιν αἱ τρίχες, διὰ τὸ, τὸ ἐκτὸς θερμὸν εἰς βάθος διϊκνούμενον, ἐξατμίζειν τὴν εὔπεπτον τροφήν· τῶν δ' ὑπὸ ταῖς ἄρκτοις μαλακαί. τούτοις γὰρ ἐπιπολῆς μᾶλλόν ἐστι τό, θ' αἷμα καὶ οἱ γλυκεῖς χυμοί. διὸ καὶ εὔχροοί εἰσιν. κϛ Διὰ τί αἱ μὲν τῶν προβάτων τρίχες, ὅσῳ ἂν μακρότεραι ὦσι, σκληρότεραι γίνονται· αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων,

A An quòd fœminarum veſica remotius tum profunditate, tum longitudine ſita eſt: iacet enim vulua earum interius ſedem, atque veſicam. Itaque humor emittendus, vim propter ſpatium vuluæ deſiderat pleniorem, quæ per ſpiritum corpore intento acquiritur. 23 Cur ſues hybernum pilum amittere non ſolent, cùm cæteræ quadrupedes ſoleant? Nam & canes, & boues certè amittere aſſolent. An B quòd ſus calidiſſimus omnium eſt, partíque calenti corporis eius pili adhærent, quippe cùm pingue tale eſſe neceſſe ſit. Cęteris itaque, vel quia humor refrigeſcit, pili defluunt, vel quia ſuus calor alimentum concoquere non poteſt. Suibus verò non idem incidit, vel quia nihil humor interior affici poteſt, vel quia bene alimentum concoquitur, nam & ſi quando cauſa, cur defluant, ſit, tamen pinguedo C vetare poteſt. Oues, ac homines propter ſui pili tum denſitatem, tum copiam, non ita affici pulſu frigoris poſſunt: non enim altius refrigerationi ſubire licet, vt poſſit vel humorem gelare, vel calorem concoquendo ſeuocare. 24 Cur ouibus expilatis mollior pilus ſubnaſcitur, homini durior? An quòd ouium pili ſummæ cuti cohærent, euellíque ob eam rem ſine vllo poſſunt labore, cùm initium alimen- D ti integrum maneat, quod carni iunctum eſt. Meatibus itáque patefactis, excrementa reſpirare melius poſſunt: vellus enim proprio carnis veſcitur alimento. Caro autem molli, dulcíque alitur pabulo. Hominum contrà, quòd altius pili inhærent, per vim, ſummóque cum dolore euelluntur. Conſtat id, quandoquidem ſanguinem ſecum detrahunt. Corpore igitur ſaucio euenit, vt tandem cicatrix obdu- E catur: vnde fit, vt vel finem pili amplius promendi faciant, qui euulſi fuerint, vel quandiu præterea promere poſſint, duri extrudantur, eo quod omne valens alimentum carnis exhauſtum eſt, nec niſi materia inutili, & ſuperuacua pilus prouenit. Indicium, quòd hominum omnium plagam inhabitantium Meridianam, pili duritiem prę ſe ferunt: quoniam calor exterior altiùs corpus ſubiens, ali- F mentum concoctum facilè abſumat in vaporem: contrà, eorum qui ſub Aquilonem incolunt, molles, laſciuíque fundun tur, quòd his ſanguis, dulcíſque ſapor per ſummam potius fluitat formam: quam ob rem his color quoque hilarior eſt.

25 Cur ouium pili eo duriores ſunt, quo prolixiores: hominum contrà molliores,